

170 Το Φρούριο της Τήνου

Προς την εσωτερική Βασιλεία

*Κλείσε ήρεμα τα μάτια σου.
Άφησε τον εαυτό σου να πέσει
μακριά από το «εγώ» σου,
μέχρι τα βάθη του εαυτού σου,
εγκαταλείψον μέσα στη σιωπή,
πλήρως απογυμνωμένος,
αυτή τη στιγμή που είναι Παρουσία.*

*Θα ανακαλύψεις τότε μέσα σου,
όπως το γνωρίζει ένα μικρό παιδί,
αμέσως και χωρίς να μετακινηθείς,
την εσωτερική Βασιλεία,
τον ίδιο το Θεό και την ανάπασή Του.*

Εξώφυλλο:
Οι πειρασμοί του Ιησού στην έρημο
Juan de Flandes (15ος - 16ος αι.)

Αγαπητοί Φίλες και Φίλοι,

Όταν θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές, θα βρισκόμαστε ήδη στην καρδιά της περιόδου που ονομάζουμε «Περίοδο της Σαρακοστής». «Σαρακοστή», δηλαδή σαράντα μέρες προετοιμασίας για το μεγάλο εορτασμό της Ανάστασης του Κυρίου.

Σε μια εποχή όπου η τεχνολογία έχει εκμηδενίσει το χρόνο, σε μια εποχή όπου κυριαρχεί το «φαστ φουντ» και το «πρετ α πορτέ», δηλαδή το «γρήγορο» και το «έτοιμο», όταν εμείς μιλούμε για χρόνο που πρέπει να διαθέσουμε και για «προετοιμασία» που πρέπει να κάνουμε, ίσως να φαντάζουμε πολύ παραδοσιακοί, ίσως και τελείως ξεπερασμένοι. Κι όμως, θα ήταν λάθος αν, τέτοιες κριτικές και τέτοιες γνώμες, μας οδηγούσαν στο να αλλάξουμε κι εμείς άποψη και να αρνηθούμε την πορεία της προετοιμασίας. Η φύση επιμένει να επιβάλει τους ρυθμούς της και γνωρίζουμε πόσο διαμαρτύρεται έντονα όταν εμείς οι άνθρωποι προσπαθούμε να συντομεύσουμε το χρόνο που απαιτεί ή να της αλλάξουμε τη σειρά.

Χωρίς βιασύνη, λοιπόν, αλλά με σταθερή πορεία ας βαδίσουμε προς τη μεγάλη γιορτή της Χριστιανοσύνης: την Ανάσταση του Ιησού Χριστού. Και ας δώσουμε όλο το χρόνο που χρειάζεται για την προετοιμασία μας.

Κατά τη Σαρακοστή ας αφιερώσουμε περισσότερο χρόνο στην προσευχή. Η προσευχή είναι η συνάντηση και η επικοινωνία μας με το Θεό. Όπως αναφέρεται στην Κατήχηση της Καθολικής Εκκλησίας, «η ευγενέστερη μορφή της ανθρώπινης αξίας βρίσκεται στην κλήση του ανθρώπου να κοινωνεί με τον Θεό. Από τη γέννησή του ο άνθρωπος είναι καλεσμένος σε διάλογο με τον Θεό»(αρ. 27).

Να θυμηθούμε ακόμη ότι η Σαρακοστή είναι μια περίοδος μετάνοιας, μια περίοδος μεταστροφής και επιστροφής από τις κακές μας συνήθειες και έξεις, μια περίοδος κατά την οποία αποφασίζουμε να εγκαταλείψουμε την προσκόλλησή μας στα εφήμερα και στα επίγεια, και να προσανατολιστούμε προς το Θεό. Η Σαρακοστή είναι μια περίοδος κατά την οποία ιδιαίτερα καλούμαστε να αντισταθούμε στον πειρασμό για προσκόλληση στα υλικά αγαθά, για απαξίωση της εφήμερης δόξας, και με ταπεινοσύνη να εμπιστευτούμε τον εαυτό μας στον Κύριο.

Με πρότυπο τον Ιησού Χριστό ο οποίος, μέσα από την προσευχή και τη νηστεία προετοιμάζει την αναγέννηση του ανθρώπινου γένους, ας βαδίσουμε κι εμείς στα ίχνη του για να μπορέσουμε να γευτούμε τους καρπούς της νέας δημιουργίας που μας προσφέρεται με το ξημέρωμα της Ανάστασης.

π. Σεβαστιανός Φρέρης

Οι πειρασμοί του Ιησού

(Μτ. 4,1-11)

¹ Τότε ο Ιησούς οδηγήθηκε από το Πνεύμα στην έρημο για να αντιμετωπίσει τους πειρασμούς του διαβόλου. ² Σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες δεν έφαγε τίποτε ο Ιησούς, ύστερα όμως πείνασε. ³ Τότε εμφανίστηκε αυτός που βάζει σε πειρασμό τους ανθρώπους και του είπε: «Αν είσαι Υιός του Θεού, πες να γίνουν αυτές οι πέτρες ψωμιά». ⁴ Ο Ιησούς όμως του αποκρίθηκε: «Ο άνθρωπος, λέει η Γραφή, δε ζει με μόνο το ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού». ⁵ Ύστερα τον οδήγησε ο διάβολος στην Ιερουσαλήμ και τον έστησε στο πιο ψηλό μέρος του ναού ⁶ και του είπε: «Αν είσαι Υιός του Θεού, πέσε κάτω, γιατί η Γραφή

λέει: θα δώσει εντολή για σένα στους αγγέλους του, και θα σε σηκώσουν στα χέρια τους, για να μη σκοντάψει σε πέτρα το πόδι σου». ⁷ Μα ο Ιησούς του είπε: «Αλλού όμως λέει η Γραφή: δεν πρέπει να βάλεις σε δοκιμασία τον Κύριο, το Θεό σου». ⁸ Πάλι τον οδήγησε ο διάβολος σ' ένα πολύ ψηλό βουνό και του έδειξε όλα του κόσμου τα βασίλεια και τη λαμπρότητά τους. ⁹ Ύστερα του είπε: «Όλα αυτά θα σου τα δώσω, αρκεί να πέσεις στα πόδια μου και να με προσκυνήσεις». ¹⁰ Ο Ιησούς όμως τον απάντησε: «Φύγε από μπροστά μου, σατανά! Η Γραφή το λέει καθαρά: μόνο τον Κύριο το Θεό σου θα προσκυνάς και μόνο αυτόν θα λατρεύεις». ¹¹ Τότε ο διάβολος άφησε τον Ιησού, και άγγελοι Θεού ήρθαν και τον υπηρετούσαν.

Η έρημος στην εικόνα μας είναι ένας τόπος ευχάριστος, σχεδόν χαμογελαστός, ένα ανοιξιάτικο τοπίο όπου, ανάμεσα στα χόρτα, μικρά λουλούδια αρχίζουν να ανθίζουν, μικρές πασχαλιές, θα 'λεγε κανείς, λες και, ήδη από τη στιγμή του πειρασμού του Ιησού, η έρημος άνθιζε με τις υποσχέσεις της ανάστασης. Τα δέντρα, επίσης, με όμορφη φυλλωσιά και καταπράσινα, ορθώνονται με σθένος. Το ένα μάλιστα, με κορμό ευθυτενή, υψώνεται κατ' ευθείαν προς τον ουρανό.

Στα αριστερά, ένα απότομο ξανθό ύψωμα· στα δεξιά, στο βάθος μια όμορφη πολιτεία, κτισμένη με σθένος και με τα ίδια χρώματα, ανυψωμένη κι αυτή, όπως η πλαγιά, όπως το μεγάλο δέντρο, μέχρι τον ουρανό: η Ιερουσαλήμ.

Ο Χριστός βρίσκεται μπροστά μας, καθισμένος σ' ένα πέτρινο τοίχο, ίσως υπόλοιπο ενός αρχαίου οικοδομήματος. Είναι ντυμένος με ένδυμα στο βαθύ μπλε. Το πρόσωπό του είναι ήρεμο, πρόσωπο το ίδιο ξανθό όπως ο κόσμος. Δεν αισθάνεται κανένα φόβο, το δεξί του χέρι ακουμπάει στο γόνατό του, ενώ το αριστερό χέρι υψώνεται ήρεμα για να εκφράσει την άρνησή του. Στην πιο επικίνδυνη στιγμή της ζωής του, ύστερα από σαράντα μέρες που πέρασε μόνος στην έρημο, μέρες που του προξένησαν πείνα και δίψα, στηριγμένος από την προσευχή, παραμένει ο ήρεμος Κύριος.

Τίποτα δεν τον φοβίζει, δεν έχει καμιά απέχθεια, καμιά περιφρόνηση, ενώ προσέρχεται να τον πειράξει ένας μοναχός που κρατάει ένα ροδάριο χωρίς σταυρό, με πόδια πλατιά όπως του δράκοντα, με κέρατα τράγου, πιο γελοίος παρά άγριος. Μ' αυτή τη μορφή του, ο διάβολος δεν τρομάζει ούτε τα μικρά παιδιά. Έτσι μεταμορφωμένος σε μοναχό με πλατιά πόδια και κέρατα στο κεφάλι ούτε που φαίνεται φοβερός. Κι όμως, είναι φοβερός!

Ο Ιησούς είναι ήσυχος, ήρεμος, ψύχραιμος! Από την εσωτερική του πάλη, αν υπήρξε - και υπήρξε -, βγήκε νικητής. Τι μπορεί να του κάνει ο διάβολος μ' αυτή την πέτρα που κρατά στο χέρι, και την οποία θέλει, ο Ιησούς που δοκιμάζεται από την πείνα, να την μετατρέψει σε φωμί; Τι μπορεί όταν οδηγεί τον Ιησού στην κορυφή της αγίας πόλης, εκεί μακριά, πάνω στο παραπέτασμα του Ναού, ώστε, αφού ριχτεί στο κενό, να τον κρατήσουν με τα χέρια τους οι άγγελοι κατά την πτώση του, καθώς λέει η Γραφή; Τι μπορεί ο διάβολος, τέλος, όταν, πάνω σ' ένα ψηλό βουνό, το ψηλότερο βουνό του κόσμου, υπόσχεται στον Ιησού όλα τα βασίλεια που βλέπει, υπό την προϋπόθεση ότι θα δεχθεί να πέσει και να τον προσκυνήσει; Τίποτα. Δεν μπορεί απολύτως τίποτα. Στο διάβολο που εμφανίζεται με τη μορφή του τράγου ή του δράκου δεν απομένει πια παρά να εξατμιστεί μέσα στα χρώματα του κόσμου που τον περιβάλλει, μέσα στην ανοιξιάτικη δροσιά των λουλουδιών, των δέντρων, του χλωμού ουρανού. Ο Χριστός, με την υπέρτατη practicalότητα, τον κατατρόπωσε. Ο Χριστός, τον οποίο οι άγγελοι θα έρθουν να υπηρετούν, νίκησε το Σατανά για ένα χρονικό διάστημα, διότι θα επανέλθει, για την ύστατη πάλη, πιο τρομερή από την πρώτη, «όταν θα έλθει η ώρα».

Αλλά η άνοιξη τότε, από την άλλη πλευρά του θανάτου, χίλιες φορές πιο λαμπερή, θα λάμψει, γύρω από το μνήμα, στο ανθόσπαρτο λιβάδι της Ανάστασης.

Dominique Ponnau
Περιοδικό PRIER

Γιατί προσεύχομαι;

Γιατί να τραγουδά κανείς όταν πρέπει τόσα να γίνουν; Γιατί να τραγουδά όταν ο χρόνος πιέζει τόσο; Το ίδιο ίσως μπορεί να λεχθεί και για την προσευχή, γι' αυτό το ασταμάτητο άσμα, το άσμα διαρκείας ανά τους αιώνες, γι' αυτή τη μουσική της καρδιάς. Δεν υπάρχουν τάχα πράγματα πιο σοβαρά και πιο χρήσιμα να γίνουν από το να τραγουδάς ή να προσεύχεσαι; Σε τι μπορεί να χρησιμεύει ένα τραγούδι, αν δεν έχει περιεχόμενο; Μπορώ να απαντήσω: σε τίποτα! Ειπώθηκε όμως: «το να ψάλεις, είναι σαν να προσεύχεσαι δυο φορές». Κι αυτό, είναι χρήσιμο;

Την απάντηση, ζητήστε την στους μοναχούς. Χρήσιμο, όχι, αναγκαίο όμως ναι, για να αγαπάς, να ανυψώνεις το πνεύμα σου, να ζεις. Σε τι μπορεί να χρησιμεύει ένα τραγούδι, ένα ποίημα, μια προσευχή, ένα τριαντάφυλλο, μια ανθοδέσμη, ένα όμορφος πίνακας...

Μάλιστα! Μπροστά σε τόσο αίμα που χύνεται, σε τόσα αποτυχημένα όνειρα, σε τόσες άγρυπνες νύχτες και χαμένες ελπίδες, πολλές φορές δεν απομένει παρά ένα αδύναμο τραγούδι, μια σιωπή, μια προσευχή. Για να μπορέσει η ψυχή να ανυψώσει το σώμα, τίποτε καλύτερο από μια προσευχή χωρίς συγκεκριμένα λόγια, ένα άσμα χωρίς συγκεκριμένη μελωδία. Τα μόνα που μπορούν να μας ανυψώσουν τόσο ώστε να μπορούμε να σηκώσουμε την ανθρώπινη ζωή μας μαζί με τους άλλους ανθρώπους.

Προσεύχομαι, τραγουδώ, ζητώ, αινώ, όπως όταν ρίχνει κανείς ψίχουλα στο δρόμο, όπως όταν αφήνεις φουσκωμένα μπαλόνια στον αέρα, όπως όταν ρίχνεις βότσαλα στη γαληνεμένη θάλασσα... Προσεύχομαι με την εποχή μου για να μην την αφήσω να χαθεί, και τραγουδώ το θάμβος μιας Παρουσίας.

Είπαν για το τραγούδι: είναι μια μικρή τέχνη. Το ίδιο ισχύει και για την προσευχή. Αλλά μπροστά στο θάνατο, κάθε τέχνη δεν είναι ελάχισ-

σων; «Τραγούδα, σαν να επρόκειτο να πεθάνεις αύριο», είπαν, γιατί ο χρόνος φεύγει ταχύτατα. Και όταν ο θάνατος μας ξυπνά από το λήθαργο, επανερχόμαστε στην προσευχή και στο τραγούδι, όπως επιστρέφει κανείς στο σπίτι του ύστερα από ένα προδομένο ραντεβού...

Τραγούδησε μέσα στο χιόνι και κάτω από τη βροχή, και συγκινήσου βλέποντας ένα τελευταίο φύλλο του φθινοπώρου. Προσευχήσου σαν ένας σαλός ή ένας μύστης, κάτω από το σεληνόφως ή τον καυτό ήλιο του μεσημεριού. Τραγούδησε για να προσμένεις να περάσει η ατέλειωτη νύχτα. Προσευχήσου για να δεις να προβάλλει Εκείνος που έρχεται. Τραγούδησε με τα δυο σου χέρια, για να μπορέσεις ευκολότερα να σηκώσεις το δικό σου σταυρό. Προσευχήσου με τα δυο σου γόνατα, για να μπορέσεις να φθάσεις στο ύψος της παιδικής απλότητας. Ψάλλε και προσευχήσου: έχεις τόσα να κάνεις στη ζωή σου!

Τι όμορφη τέχνη που είναι!

Η Μελέτη της Γραφής

Η είσοδος του Ιησού στα Ιεροσόλυμα

(Μτ. 21,1-11)

21 Όταν πλησίασαν στα Ιεροσόλυμα κι έφτασαν στην ¹ Βηθφαγή, στο όρος των Ελαιών, ο Ιησούς έστειλε δύο μαθητές ² λέγοντάς τους: «Να πάτε στο χωριό που είναι απέναντι σας, και θα βρείτε αμέσως μια γαϊδούρα δεμένη, μαζί με το πουλάρι της. Να τα λύσετε και να μου τα φέρετε. ³ Κι αν σας πει κανένας τίποτε, να του πείτε πως τα χρειάζεται ο Κύριος. Κι αυτός θα τα στείλει αμέσως». ⁴ Αυτά έγιναν για να εκπληρωθεί εκείνο που είχε πει ο Θεός με τα λόγια του προφήτη:

⁵ Πέστε στη θυγατέρα Σιών:

Να, έρχεται σ' εσένα ο βασιλιάς σου πρώτος,
καβάλα πάνω σε γαϊδούρι
και πάνω σε πουλάρι, γέννημα υποζυγίου.

⁶ Οι μαθητές πήγαν κι έκαναν όπως τους πρόσταξε ο Ιησούς. ⁷ Έφεραν τη γαϊδούρα και το πουλάρι της, έβαλαν πάνω τους τα ρούχα τους κι εκείνος κάθισε πάνω σ' αυτά. ⁸ Κι οι πιο πολλοί από το πλήθος έστρωναν τα ρούχα τους στο δρόμο, ενώ άλλοι έκοβαν κλαδιά από τα δέντρα και τα έστρωναν στο δρόμο. ⁹ Και το πλήθος, όσοι βάδιζαν μπροστά του κι όσοι ακολουθούσαν, κραύγαζαν:

Δόξα στο γιο του Δαβίδ!

Ευλογημένος αυτός που έρχεται

σταλμένος από τον Κύριο!

Δόξα στον ύψιστο Θεό!

¹⁰ Κι όταν μπήκε στα Ιεροσόλυμα, αναστατώθηκε όλη η πόλη, ¹¹ και έλεγαν: «Ποιος είναι αυτός;» Και το πλήθος έλεγε: «Αυτός είναι ο προφήτης Ιησούς, από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας».

Η πορεία του Ιησού προς την Ιερουσαλήμ ολοκληρώνεται στις πύλες της πόλης. Αυτός τον οποίο τόσο άνθρωποι, άνδρες και γυναίκες, δεν είχαν πάψει να ακολουθούν και να αναζητούν, εισέρχεται στην Ιερουσαλήμ. Έρχεται για να γιορτάσει το Πάσχα, μαζί με τους φίλους του.

Το πλήθος είναι εκεί και θορυβεί, όπως συνήθως.

Αφού έδωσε τους δαίμονες, θεράπευσε τους ασθενείς, κήρυξε το χαρμόσυνο μήνυμα, έθρεψε πλήθη ολόκληρα, ο Ιησούς εισέρχεται στην Ιερουσαλήμ ως ο ελευθερωτής του Ισραήλ, ως αυτός τον οποίο όλοι ανέμεναν.

Οι ζητωκραυγές του πλήθους είναι, επομένως, ό,τι αρμόζει σ' αυτή την περίπτωση. Αυτός που εισέρχεται στην πόλη αναγνωρίζεται ως ο Υιός του Δαβίδ, ο Μεσσίας, ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου. Ωσαννά!

Το ίδιο αυτό πλήθος, λίγες μέρες αργότερα, θα απαιτήσει το θάνατο αυτού του ανθρώπου. Ο βασιλιάς, που τόσο επευφημήθηκε, θα του αφαιρεθούν τα ενδύματά του, θα απογυμνωθεί και θα ταπεινωθεί. Με σύνθημα την κραυγή: «Ίδού ο άνθρωπος!», θα παραδοθεί, θα καταδικαστεί, θα κτυπηθεί από τους ίδιους εκείνους οι οποίοι λίγο πριν τον ζητωκραύγαζαν.

Σταυρωμένος πάνω στο σταυρό από αγάπη για τον Πατέρα και για τους αδελφούς του, ο Ιησούς μας αποκαλύπτεται, κατά την ανάστασή του, ως ο δούλος. Η μωρία του σταυρού πάντα θα μας εντυπωσιάζει. Αλλά θα παραμένει πάντα το κόστος που πρέπει να καταβληθεί για να αποκαλυφθεί η δύναμη της Αγάπης, για να γίνει γνωστή η νίκη της ζωής πάνω στο θάνατο. Αληθινά, ο άνθρωπος αυτός ήταν ο Υιός του Θεού!

Όταν διαβάζουμε και ξαναδιαβάζουμε την εξιστόρηση του Πάθους, ξαναδιαβάζουμε την καταπληκτική δωρεά που ο Θεός κάνει στον άνθρωπο προσφέροντάς του τον Υιό του. Αλλά κατανοούμε επίσης τον κάθε δρόμο του σταυρού που βιώνεται από τον όποιο σύγχρονο συνάνθρωπό μας και αναγνωρίζουμε στο πρόσωπο του κάθε πονεμένου ανθρώπου το ίδιο το πρόσωπο του Χριστού.

Benoit Gschwind

Η Μεταστροφή του

Παρακινούμενος από τους συναδέλφους του, ο Ιγνάτιος Λογιόλα αφηγήθηκε την πνευματική του πορεία. Στην αφήγηση αυτή, που κατέγραψε ένας στενός του συνεργάτης, βλέπουμε πώς πέρασε, από την επιθυμία του να υπηρετήσει την κοσμικότητα, στην επιθυμία να υπηρετήσει το Θεό μέσα στην Εκκλησία και να ιδρύσει το Τάγμα του Ιησού.

Ο Κύριός μας του αποκατέστησε την υγεία. Πήγαινε πολύ καλά και η γενική του κατάσταση ήταν θαυμάσια, με τη διαφορά ότι δεν μπορούσε να σταθεί καλά όρθιος στα πόδια του, πράγμα που τον υποχρέωνε να μένει στο κρεβάτι. Καθώς ευχαρίστως επιδιδόταν στην ανάγνωση κοσμικών βιβλίων, που είναι γεμάτα ψέματα και τα οποία ονομάζουν ιπποτικά μυθιστορήματα, επειδή αισθανόταν καλά, ζήτησε μερικά για να περάσει την ώρα του. Όμως σε ολόκληρο το σπίτι δε βρέθηκε ούτε ένα από αυτά που είχε τη συνήθεια να διαβάξει. Του πήγαν, λοιπόν, μια «Ζωή του Χριστού» και ένα βιβλίο βίους αγίων στα ισπανικά.

Καθώς τα διάβαζε, αρκετές φορές αισθανόταν κάποια έλξη γι' αυτά που διηγούνταν. Όταν σταματούσε την ανάγνωση, σκεφτόταν τότε σ' αυτά που είχε διαβάσει, τότε στα πράγματα του κόσμου που, προηγούμενα, απασχολούσαν συνήθως τη σκέψη του. Ανάμεσα σε όλες τις μάταιες

ιδέες που του έρχονταν στο νου, ήταν μια που κυριαρχούσε στην καρδιά του και τον γέμιζε τόσο, ώστε συνέχιζε να ονειρεύεται δυο, τρεις ή και τέσσερις ώρες χωρίς να το αντιλαμβάνεται. Φανταζόταν αυτό που όφειλε να κάνει στην υπηρεσία μιας κυρίας, τα μέσα που θα χρησιμοποιούσε για να κατακτήσει τη χώρα στην οποία κατοικούσε, τους στίχους, τις ομολογίες που θα απεύθυνε, τα ανδραγαθήματα που θα έκανε στην υπηρεσία της. Η φαντασία του ήταν τέτοια που δεν έβλεπε πόσο όλα αυτά ήταν απραγματοποίητα, επειδή η κυρία δεν ήταν μιας συνήθους αριστοκρατίας: ούτε κόμισσα, ούτε δούκισσα, αλλά ενός επιπέδου ακόμη υψηλότερου.

Ο Κύριός μας όμως ερχόταν να τον βοηθήσει και, μετά απ' αυτές τις σκέψεις έρχονταν άλλες, που γεννιόνταν από τις αναγνώσεις του. Πράγματι, διαβάζοντας τη ζωή του Κυρίου μας και των αγίων, άρχιζε να σκέπτεται και να λέει στον εαυτό του: «Κι αν

έκανα αυτό που έκανε ο άγιος Φραγκίσκος και αυτό που έκανε ο άγιος Δομίνικος;». Φανταζόταν ακόμη πολλά πράγματα που του φαίνονταν καλά και σκεπτόταν πάντοτε κατορθώματα δύσκολα και οδυνηρά. Προτείνοντάς τα στον εαυτό του, είχε την εντύπωση ότι θα μπορούσε εύκολα να τα πραγματοποιήσει. Όλες αυτές οι σκέψεις τον οδηγούσαν στην κατάληξη: «Ο άγιος Δομίνικος έκανε αυτό, επομένως οφείλω να το κάνω, ο άγιος Φραγκίσκος έκανε εκείνο, επομένως οφείλω να το κάνω». Και αυτοί οι στοχασμοί διαρκούσαν για πολλή ώρα, ύστερα κάποιες άλλες απασχολήσεις τους διέκοιπταν και οι σκέψεις του κόσμου που προαναφέραμε του ξανάρχονταν στο νου. Και σ' αυτές σταματούσε για πολλή ώρα. Οι διάφορες αυτές σκέψεις διαδέχονταν μέσα του η μία την άλλη για πολύ καιρό. Είτε επρόκειτο για εγκόσμια κατορθώματα που ήθελε να πραγματοποιήσει είτε για όσα η φαντασία του τού υπαγόρευε να κάνει για το Θεό, σταματούσε πάντα σ' αυτά που του παρουσιάζονταν, μέχρι που, κουρασμένος, τα εγκατέλειπε όλα και επιδιόταν σε άλλα πράγματα.

Υπήρχε όμως η εξής διαφορά: Όταν σκεπτόταν πράγματα αυτού του κόσμου αισθανόταν μεγάλη ευχαρίστηση, όμως, όταν, κουρασμένος, σταματούσε να τα σκέπτεται, έμενε στεγνός και ανικανοποίητος. Αντίθετα, όταν σκε-

πτόταν να πάει ξυπόλητος στην Ιερουσαλήμ, να τρώει μόνο χόρτα και να κάνει κάθε είδους απονεκρώσεις που συναντούσε στους βίους των αγίων, όχι μόνο εύρισκε εσωτερική παρηγορία τη στιγμή εκείνη, αλλά παρέμενε ευχαριστημένος και χαρούμενος, ακόμη και όταν την είχε εγκαταλείψει. Δεν έδινε όμως προσοχή και δε σταματούσε να ζυγίσει αυτή τη διαφορά, μέχρι την ημέρα που τα μάτια του ανοίχτηκαν κάπως και άρχισε να απορεί γι' αυτή τη διαφορά και να σκέπτεται. Η εμπειρία του τον οδήγησε να παρατηρήσει ότι ορισμένες σκέψεις τον αφήναν λυπημένο, άλλες χαρούμενο, και σιγά-σιγά κατάληξε στο να συνειδητοποιήσει τη διαφορά των πνευμάτων από τα οποία κινιόταν, το πνεύμα του διαβόλου και το πνεύμα του Θεού.

Έχοντας, λοιπόν, αρκετά φωτιστεί από αυτές τις αναγνώσεις, άρχισε να σκέπτεται πιο σοβαρά την περασμένη του ζωή και τη μεγάλη υποχρέωση που είχε, δηλαδή να μετανοήσει. Τότε του ήρθε η επιθυμία να μιμηθεί τους αγίους. Δεν πρόσεχε την ιδιαίτερη θέση στην οποία βρίσκονταν, αλλά υποσχόταν μόνο να κάνει, με τη χάρη του Θεού, ό,τι κι αυτοί είχαν κάνει. Αλλά η μόνη του επιθυμία ήταν, όπως το είπαμε ήδη πιο πάνω, να πάει στην Ιερουσαλήμ μόλις θα γιατρευόταν, επιβάλλοντας στον εαυτό του όλες τις απονεκρώσεις και όλες τις

νηστείες που μπορεί να εύχεται μια γενναιόδωρη καρδιά, που φλέγεται για το Θεό.

Και ήδη οι ονειροπολήσεις του παρελθόντος περνούσαν στη λήθη, διωγμένες από τις άγιες επιθυμίες που είχε και οι οποίες επικυρώθηκαν από την εξής οπτασία. Ένα βράδυ που δεν κοιμόταν, είδε καθαρά μια εικόνα της Παναγίας με το Άγιο Βρέφος Ιησού. Βλέποντάς τους, για ένα σημαντικό χρονικό διάστημα δέχθηκε μια απεριόριστη παρηγορία. Του έμεινε μια τέτοια ζάλη για την περασμένη του ζωή, ιδιαίτερα για τα σαρκικά, που νόμιζε ότι κάποιος είχε σβήσει από την

ψυχή του όλες τις εικόνες που μέχρι τότε ήταν χαραγμένες σ' αυτήν. Έτσι, από εκείνη την ημέρα μέχρι τον Αύγουστο 1553 που γράφτηκαν αυτά τα πράγματα, ποτέ πια δεν τους αφιέρωσε την ελάχιστη προσοχή. Από αυτό το αποτέλεσμα μπορεί κανείς να θεωρήσει ότι η οπτασία ερχόταν από το Θεό, παρ' όλο που εκείνος δεν τόλμησε να αποφασίσει και δε βεβαίωνε τίποτε περισσότερο από αυτό που αναφέραμε μόλις πριν. Όμως ο

αδελφός του, καθώς και όλα τα άτομα του σπιτιού, παρατήρησαν από την εξωτερική εμφάνιση την αλλαγή που πραγματοποιήθηκε στην ψυχή του.

Όσο για τον ίδιο, χωρίς να ανησυχεί για τίποτα, συνέχιζε τις αναγνώσεις του και τις καλές του προθέσεις. Και αφιέρωνε όλο το χρόνο που περνούσε με τους δικούς του να μιλάει για το Θεό, εποικοδομώντας έτσι τις ψυχές τους.

Από το βιβλίο
Η Αφήγηση του προσκυνητή Ιγνατίου
«Πορεία Πνευματική»
Αθήνα

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για τον Απρίλιο 2007

Για τον κάθε χριστιανό, ώστε, αφήνοντας τον εαυτό του να φωτιστεί και να οδηγηθεί από το Άγιο Πνεύμα, να ανταποκρίνεται με ενθουσιασμό και πιστότητα στο γενικό κάλεσμα για αγιότητα.

Τουλάχιστο για όλους εμάς, που ομολογούμε την πίστη μας στο Θεό, μπορούμε να πούμε ότι είναι δηλωμένη η επιθυμία μας να δεχτούμε τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος και να ακολουθήσουμε το κάλεσμα που ο Θεός μας απευθύνει για αγιότητα. Όμως ταυτόχρονα, πρέπει να ομολογήσουμε επίσης ότι υπάρχει μεγάλη απόσταση ανάμεσα σ' αυτό που ομολογούμε και που επιθυμούμε και σ' αυτό που πράττουμε στην καθημερινή μας ζωή. Πολλές φορές, η επιθυμία μας να προσανατολίσουμε την πορεία της ζωής μας σύμφωνα με την «οδό του Κυρίου» είναι μια αδύστη επιθυμία, ενώ οι έλξεις του κόσμου και του κακού είναι έντονα παρούσες μέσα στην καθημερινότητα.

Γι' αυτό το λόγο, έχουμε ανάγκη από τη φώτιση και από την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Το Πνεύμα του Θεού μάς δείχνει το ορθό δρόμο και μάς δίνει την εσωτερική δύναμη να βαδίσουμε σ' αυτόν. Πολλά είναι τα υποδείγματα που ο Θεός μας δίνει για να αντιληφθούμε πώς, άνθρωποι που αφέθηκαν να οδηγηθούν από το Πνεύμα, αναζήτησαν και βρήκαν τον Κύριο. Είναι όλοι οι Άγιοι, το ατελείωτο πλήθος ανθρωπών όπως εμάς, άνδρες και γυναίκες κάθε ηλικίας και κοινωνικής κατάστασης, που βάδισαν υπό την καθοδήγηση του Πνεύματος και βρήκαν την ευτυχία τους κοντά στο Θεό. Μπορούμε να σκεφθούμε τις μεγάλες μορφές: τον άγιο Βενέδικτο, τον άγιο Φραγκίσκο της Ασίζης, την αγία Θηρεσία, τους ιδρυτές των διαφόρων Μοναχικών Ταγμάτων. Μπορούμε επίσης να σκεφτούμε Αγίους της δικής μας εποχής: τον Μαξιμιλιανό Κόλμπε, που δέχθηκε να εκτελεστεί από τους Ναζί ο ίδιος για να σωθεί ένας οικογενειάρχης, ή την Μητέρα Τερέζα της Καλκούτας, η οποία αφιέρωσε τη ζωή της στην υπηρεσία των φτωχών. Ένα παράδειγμα ανάμεσα σε πολλά, μπορούμε να βρούμε και στο άγιο Ιγνάτιο Λογιόλα, ο οποίος μας περιγράφει ζωντανά την αρχή της μεταστροφής του:

Και κάτι άλλο ακόμη. Οι Άγιοι μάς δείχνουν πώς πρέπει να ενεργούμε για να ζήσουμε ως σωστοί χριστιανοί. Δεν αναζητούν πρώτα τη δική τους ευτυχία, αλλά ακολουθώντας τη φώτιση του Πνεύματος βρίσκουν την ευτυχία τους στο Θεό, υπηρετώντας τον συνάνθρωπό τους. Εμπιστευόμενοι την ευτυχία τους στο Θεό και μπαίνοντας στην υπηρεσία των συνανθρώπων τους, οι Άγιοι και ο κάθε σωστός χριστιανός γίνεται αναμορφωτής της κοινωνίας και της ιστορίας της ανθρωπότητας.

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για το Μάιο 2007

Για τον κάθε χριστιανό, ώστε μιμούμενος το παράδειγμα της Παναγίας, να είναι προσεκτικός στα σημεία που ο Κύριος του δίνει στη ζωή του και να αφήνεται να οδηγηθεί από το Λόγο του Θεού.

Ανάμεσα σε όλους τους αγίους, η Μαρία, η Μητέρα του Ιησού, είναι η κατεξοχήν Αγία. Από τις πρώτες σελίδες του ευαγγελίου του αγίου Λουκά την βλέπουμε να πορεύεται στους ορεινούς δρόμους της Ιουδαίας για να τεθεί στην υπηρεσία της εξαδέλφης της Ελισάβετ. Όμως, ο έπαινος της και ο ύμνος της αποδίδεται στον ίδιο το Θεό, ο οποίος «έκαμε γι' αυτήν μεγαλεία». «Η ψυχή μου μεγαλώνει τον Κύριο». Αυτό είναι το πρόγραμμα ολόκληρης της ζωής της. Δεν είναι εκείνη που βρίσκεται στο κέντρο, αλλά ο Θεός, τον οποίο συναντά κατά την υπηρεσία που προσφέρει στο συνάνθρωπό της. Αυτό είναι ακριβώς το μεγαλείο της Παναγίας, ότι δεν αναζητεί τη δική της δόξα αλλά τη δόξα του Θεού. Και η ίδια αναγνωρίζει τον εαυτό της ως τη δούλη του Υψίστου.

Η Μαρία γνωρίζει ότι συμβάλλει στο λυτρωτικό έργο. Γνωρίζει όμως και συνειδητοποιεί ότι η συμβολή της αυτή συνίσταται στο να θέτει συνεχώς τον εαυτό της σε διαθεσιμότητα για να πραγματοποιηθεί το σχέδιο του Θεού. Ελπίζει στην υπόσχεση που ο Θεός έδωσε στο Λαό του μέσω των προφητών. Γι' αυτό και ο άγγελος μπορεί να έρθει και να την καλέσει να συνεργαστεί αποτελεσματικά στο λυτρωτικό έργο του Ιησού. «Μακαρία εσύ που πίστευες», λέει η Ελισάβετ.

Η απάντηση της Μαρίας είναι ο θαυμάσιος αυτός ύμνος: «Μεγαλώνει η ψυχή μου τον Κύριο». Μπορούμε να πούμε ότι μέσα από αυτό τον ύμνο εκφράζει ολόκληρο τον εσωτερικό της κόσμο. Αλλά είναι επίσης μια συνεχής αναφορά στην Αγία Γραφή, δηλαδή στον ίδιο το Λόγο του Θεού. Μέσα από αυτόν τον ύμνο αντιλαμβανόμαστε ακόμη την οικειότητα που η Παναγία μπορούσε να έχει μαζί του. Συνεχώς σκέπτεται και μιλάει μ' αυτόν το Λόγο. Ο Λόγος του Θεού γίνεται δικός της λόγος, ο λόγος της γεννιέται από το Λόγο του Θεού. Ακόμη παρατηρούμε ότι οι σκέψεις της είναι σε αρμονία με τις σκέψεις του Θεού, η θέλησή της συνίσταται στο να επιθυμεί και να θέλει ό,τι επιθυμεί ο Θεός. Επειδή διακατέχεται από το Λόγο του Θεού, μπορεί να γίνει η ίδια η μητέρα του Λόγου του Θεού.

Η Παναγία είναι μια γυναίκα που αγαπά. Πώς θα μπορούσε να συμβαίνει διαφορετικά; Ως πιστή του Θεού, η οποία βιώνει την πίστη της και σκέπτεται με τις σκέψεις του Θεού, δεν μπορεί παρά να αγαπά. Το βλέπουμε μέσα στις αφηγήσεις της παιδικής ηλικίας του Ιησού, το βλέπουμε στη διακριτική μεσολάβησή της στο γάμο της Κανά, το βλέπουμε στην ταπεινή θέση της αφάνειας κατά τη δημόσια ζωή του Χριστού.

Και η Μαρία θα ολοκληρώσει την αποστολή της πάνω στη γη παραμένοντας δίπλα στον Ιησού, το Λόγο του Θεού, κατά τη ώρα του Πάθους του, δίπλα στο σταυρό, για να της ανατεθεί η νέα της αποστολή, δηλαδή να γίνει η μητέρα όλων εκείνων που θα πιστέψουν σ' αυτόν το Λόγο.

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για τον Ιούνιο 2007

Για να προστατεύει ο Κύριος τους ναυτικούς και τις οικογένειές τους, καθώς και όλους τους ανθρώπους που εργάζονται στη θάλασσα.

Είμαστε πολλοί που γνωρίζουμε τα πλοία που κυκλοφορούν στις θάλασσές μας. Γνωρίζουμε καλά τα πλοία που μας πηγαionoφέρουν στις μικρές μας πατρίδες, τα νησάκια μας, που μας επιτρέπουν να χαρούμε τις διακοπές μας. Γνωρίζουμε τα μικρά επιβατηγά πλοία, τα φερμπότ, ή τα μεγάλα κρουαζιερόπλοια που φέρνουν τους τουρίστες στη χώρα μας. Ίσως, μαζί με τα λίγα αυτά πλοία, να γνωρίζουμε ακόμη και κάποιους ναυτικούς που συναντούμε κάθε φορά που ταξιδεύουμε. Ίσως και κάποιους συγγενείς ναυτικούς.

Ίσως όμως να αγνοούμε τελείως ότι υπάρχουν δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες πλοία, τα οποία καθημερινά οργάνουν τις θάλασσες σ' ολόκληρη τη γη. Και σίγουρα αγνοούμε το πλήθος, τις εκατοντάδες χιλιάδες ναυτικούς, αυτούς τους ανθρώπους που περνούν το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους πάνω στη θάλασσα. Αγνοούμε επίσης τις οικογένειές τους: Σύζυγοι που βιώνουν τη μοναξιά μέσα στο ίδιο τους το σπίτι, ή παιδιά που μεγαλώνουν χωρίς την παρουσία του πατέρα, της μητέρας, των γονέων τους.

Αυτό το μήνα, η Εκκλησία μας καλεί να σκεφτούμε όλους αυτούς τους ανθρώπους που ζουν μια παράξενη προσφυγιά και να προσενηθούμε γι' αυτούς. Καλούμαστε να σκεφτούμε τους κινδύνους που διατρέχουν καθημερινά. Κίνδυνοι για την φυσική τους υγεία, αλλά και για την ψυχολογική και για την ψυχική τους κατάσταση. Η ασφάλεια της ζωής τους εξαρτάται από τα διάφορα φυσικά φαινόμενα, και από τις πληροφορίες που τους παρέχει η σύγχρονη τεχνολογία. Στην εποχή μας, στους κινδύνους που διατρέχουν οι ναυτικοί προστέθηκε και ο κίνδυνος της τρομοκρατίας.

Πριν από κάποια χρόνια, στη Γαλλία, στη διάρκεια μιας θερινής περιόδου, μαζί με τα άλλα οχήματα που κυκλοφορούσαν στους δρόμους ήταν πολλά φορτηγά Δ.Χ. Για να αποφύγουν οποιαδήποτε προστριβή με τους πολίτες που έφευγαν για τις διακοπές τους, οι φορτηγατζήδες είχαν τοποθετήσει στα οχήματά τους την πινακίδα: «Κυκλοφορώ για χάρη σας». Και εννοούσαν ότι μετέφεραν όλα όσα είναι χρήσιμα για την επιβίωσή μας και για την άνεσή μας. Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για τους ναυτικούς. Θαλάσσοδέρνονται και κινδυνεύουν για χάρη μας. Και εμείς οφείλουμε να τους αναγνωρίσουμε αυτήν την προσφορά τους.

Η Εκκλησία πάντοτε έδειξε ιδιαίτερη προσοχή για τους ναυτικούς. Είτε πρόκειται γι' αυτούς που δουλεύουν στα μεγάλα ποντοπόρα πλοία, που μεταφέρουν κάθε είδους εμπορεύματα για να ικανοποιήσουν τις διάφορες επιθυμίες μας, είτε πρόκειται γι' αυτούς που καταναλώνουν τη ζωή τους στα μεγάλα κρουαζιερόπλοια (μικρές πλωτές πολιτείες), στα μικρά ακτοπλοϊκά επιβατηγά, στα μικρά ή στα μεγάλα ψαρόδικα.

Όλους αυτούς, σήμερα η Εκκλησία μας ζητάει να τους περιβάλλουμε με την προσευχή μας.

Σ.Φ.

Νέα του Προσκυνητηρίου

✓ Τι κι αν ο περασμένος Οκτώβριος μας αγρίεψε με βροχές και καταιγίδες; Τι κι αν μας φόβισε με κεραυνούς, κι αν μας κατάστρεψε, όπως κάθε χρόνο, κάποιες ηλεκτρικές εγκαταστάσεις; Τι κι αν μας έδωσε τη γεύση του χιονιού, κάνοντας να ασπρίσουν για λίγες ώρες οι κορφές της Τήνου, και το Εξώμβουργο; Τι κι αν νομίσαμε πως ο χειμώνας μάς ήρθε γρήγορα; Ο Νοέμβριος μόνο που μπήκε άγριος. Τελείωσε ηπιότατος, και οι χειμερινοί μήνες μας τό 'παιξαν ανοιξιάτικοι.

✓ Με τις αγριάδες του Νοεμβρίου 2006, σβηστός έμεινε για λίγες μέρες ο Σταυρός του Εξωμβούργου. Παλιά η εγκατάσταση, δεν άντεξε τον πρόωρο θυμό του φετινού χειμώνα. Ας είναι καλή ο φίλος Αντρέας Πιπέρης, ο οποίος καιροφυλάχτηκε και, ξεγελώντας την πυκνή ομίχλη και τον τσουχτερό βοριά, ανέβηκε μέχρι εκεί επάνω. Αποκατάσθηκε πρόχειρα τη βλάβη, έτσι, να περάσουμε το χειμώνα. Το καλοκαίρι θα πρέπει να γίνει καινούρια εγκατάσταση.

✓ Οι πρώτες απειλές του χειμώνα μας ανάδειξαν κι άλλες ανάγκες στους χώρους του προσκυνητηρίου. Η ταράτσα της μεγάλης Αίθουσας χρειάζεται καινούρια στεγανοποίηση. Και ενώ το πρόβλημα στην ταράτσα της μεγάλης Αίθουσας είναι ορατό δια γυμνού οφθαλμού, εύκολα γίνεται αντιληπτό επίσης σ' ολόκληρη την ταράτσα της Στοάς. Δύο εργολάβοι, ειδικοί στη στεγανοποίηση, μας έδωσαν προσφορές. Όποιον κι αν επιλέξουμε, το έξοδο είναι μεγάλο. Όμως, πρέπει να γίνει. Οι εργασίες θα ξεκινήσουν μόλις ανοίξει και ζεστάνει ο καιρός. Δεκτή οποιαδήποτε προφορά.

✓ Όλα αυτά όμως δεν είναι αρκετά για να σταματήσουν την κίνηση και την πνευματική δραστηριότητα του Προσκυνητηρίου. Ποθυπηθείς ήταν η προσέλευση των πιστών για την Πρώτη Παρασκευή του Δεκεμβρίου. Στο ημερολόγιο σημειώνεται: «Το πρωί, περί τις 100 κοινωρίες, το απόγευμα περί τους 20-25 πιστούς».

✓ Από τις 15 ως τις 17 Δεκεμβρίου, δεχθήκαμε στις εγκαταστάσεις του Προσκυνητηρίου εφήβους από διάφορες ενορίες της Τήνου (Χώρα, Κώμη, Σκαλιάδο, Κρόκο), οι οποίοι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα των εμπυσυχτών τους και ήλθαν για ένα τριήμερο προετοιμασίας στην Ομολογία Πίστης που θα δώσουν προς το τέλος της ακαδημαϊκής χρονιάς. Χωρισμένοι σε ομάδες ή όλοι μαζί σκέφθηκαν και αναζήτησαν «στοιχεία και μάρτυρες» που βοηθούν στη λύση προβλημάτων της καθημερινής ζωής. Μέσα από τις συζητήσεις που έγιναν, αλλήλ και τις στιγμές χαλάρωσης καθώς και από την κοινή προσευχή, μπόρεσαν να καταλήξουν σε αξιόλογα συμπεράσματα. Το τριήμερο έκλεισε την Κυριακή το πρωί, με την τέλεση της Ευχαριστίας γύρω από τον αρχιεπίσκοπο π. Νικόλαο.

✓ Ιδιαίτερη προσπάθεια είχαμε καταβάλλει για να επιτύχουμε μεγαλύτερη συμμετοχή πιστών στη δοξολογία που τελείται στο Εξώμβουργο την τελευταία ημέρα του χρόνου. Εφέτος, για λόγους ανωτέρας βίας, υποχρεωθήκαμε να ακυρώσουμε την τελειτή. Λίγο εξαιτίας της απουσίας από την Τήνο του π. Σεβαστιανού Φρέρη (για λόγους εσωτερικούς στο Τάγμα του Ιησού), λίγο εξαιτίας του ότι η ημέρα ήταν Κυριακή (και οι ιερείς είχαν άλλες ανειλημμένες υποχρεώσεις στις ενορίες τους), η τελειτή ακυρώθηκε. Προς τιμή της Επιτροπής όμως, πρέπει να πούμε ότι όλα τα Μέλη είχαν δεχθεί να διεκπεραιώσουν όλες τις προετοιμασίες τόσο για τη θρησκευτική τελειτή όσο και για το γεύμα που παρατίθεται, κατά παράδοση την ημέρα εκείνη, στον ιερό Κήληρο. Μια ακύρωση όμως, δε σημαίνει κατάρριψη. Του χρόνου θα συνεχίσουμε πιο δυναμικά.

✓ Η Πρώτη Παρασκευή του Ιανουαρίου συνέπεσε με την παραμονή των Θεοφανίων. Παρά το ότι σε κάποιες ενορίες μπορεί να υπάρχει κάποια Ακολουθία, στο Εξώμβουργο, τόσο στην πρωινή όσο και στην απογευματινή θεία Λειτουργία προσήλθαν αρκετοί πιστοί. Τις εξομολογήσεις των πιστών άκουσε ο π. Ρόκκος.

✓ Η Κοπή της Πίτας στην Οικογένεια του Εξωμβούργου στην Αθήνα έγινε με μεγαλοπρέπεια αλλή ο κόσμος ήταν λίγος. Ζήτημα αν φθάναμε τους πενήντα πιστούς. Στη θεία Λειτουργία, μαζί με τον π. Σεβαστιανό συλλειτουργήσαν επίσης οι πατέρες Θεόδωρος Κοντίδης, Μιχαήλ Βαρθαλίτης, Δημήτρης Δαλιέζιος, Γαβριήλ Μαραγκός και Μάριος Ψάθης. Η γιορτή που ακολούθησε, είχε, όπως πάντα τις πίτες και τα δώρα της και μια όμορφη αδελφική εορταστική ατμόσφαιρα. Κρίμα που, όπως κάθε χρόνο, έλλειπαν τα παιδιά. Μια προβολή ενός DVD από το πανηγύρι της Ιεράς Καρδιάς του 2005, ενθουσίασε. Ακολούθησε επίσης η προβολή φωτογραφιών με στιγμιότυπα από το χώρο του Προσκυνητηρίου.

✓ Ο Φεβρουάριος μας ήρθε άγιος. Πολλοί είπαν: ήρθε ο χειμώνας. Ένας ψυχρός αέρας που φυσάει, δεν είναι καθόλου ευχάριστος. Η Πρώτη Παρασκευή αυτό το μήνα συμπίπτει με την εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου. Το πρωί, στο Εξώμβουργο, λίγοι πιστοί. Μόλις φθάνουν τους 40 με 50. Να φταίει άραγε το κρύο ή μήπως η εορτή της Υπαπαντής και το ότι σήμερα η Λειτουργία τελείται σε πολλές ενορίες; Εμείς πάντως και τα κεριά ευλογήσαμε και την είσοδο με αναμμένα τα κεριά κάναμε. Το απόγευμα επανήλθαμε κανονικά στα συνηθισμένα πλαίσια.

✓ Πολύ ωραία ήταν και η γιορτή των παιδιών στο Εξώμβουργο, στις 4 Φεβρουαρίου, ημέρα Κυριακή. Τι κι αν ο Φεβρουάριος μας έδειχνε τα δόντια του; Τι κι αν όλοι περιμέναμε ότι θα χιόνιζε εκείνες τις μέρες; Πολλοί ανέβηκαν μέχρι το Εξώμβουργο, μικροί και μεγάλοι, και όλοι συνέβαλαν στην επιτυχία της γιορτής, άλλοι συμβάλλοντας στην οργάνωση και άλλοι με τη φιλική τους παρουσία. Για όλα αυτά όμως θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο μας. Προς το παρόν, μόνο λίγες φωτογραφίες θα σας δείξουμε...

Από 1 Δεκεμβρίου 2006 έως 28 Φεβρουαρίου 2007 πρόσφεραν για τη στήριξη των δραστηριοτήτων του Πανελληνίου Προσκυνημάτος της Ιεράς Καρδίας στο Εξώμβουργο (Στα δύο προηγούμενα τεύχη, εκ παραδρομής κατά την αντιγραφή, δεν αναφέρθηκαν τα ονόματα κάποιων που πρόσφεραν κατά τους θερινούς μήνες. Τους ζητούμε συγγνώμη. Τα ονόματα αυτά σημειώνονται σήμερα με πλάγιους χαρακτήρες):

100 Ευρώ πρόσφεραν: Ρωμάνου Αικατερίνη, Βακονδίου Μαρία, Σεβασμ. Νικόλαος Πρίντεζης, Ενορία Πατρών.

60 Ευρώ πρόσφεραν: Βαρθαλίτου Μαρία, Ι.Μ. Παμμακαρίστου.

50 Ευρώ πρόσφεραν: Στεφάνου Σοφία του Δημ., Ρούσσου Άννα του Λεον., Ξενοπούλου Φραγκίσκα, Κορδίζης Παναγιώτης (εις μνήμη του αδελφού του Κυριάκου), Ξενοπούλου Κώστας, Βουτσίνος Ιωάννης, Κοκκαλάκης Γιάννης, Ψάλτη Ειρήνη, Ενορία Αγ. Νικολάου Τήνου, Νικολάου Μαρίνα, Ενορία Ευαγγελιστρίας Σύρου.

45 Ευρώ πρόσφερε: Ενορία Φανερωμένης Σύρου.

35 Ευρώ πρόσφερε: Ρόκκου Σοφία.

25 Ευρώ πρόσφεραν: Ψάλτης Ανδρέας (εις μνήμη Αντωνίου Βιδάλη), Πρίντεξη Μαγδαληνή.

20 Ευρώ πρόσφεραν: Δουράτσου Καντιώ, Βακόνδιος Γιώργος, Βακονδίου Μαρία, Ρηγουτσου Μαρία, Δούναβη Άννα, Γαβιώτης Ηλίας, Μαραγκός Νίκος, Ρούσσου Τέττα, Δελλατόλα Τερέζα, Πόνθη Μαρία, Απέργη Μαρία (εις μνήμη Αντωνίας Δελλατόλα), Αλβέρθη Άννα, Παλαιολόγου Ούρσουλα, Ρούσσου Τασία, Δούναβη Ευαγγελία, Δασκαλάκη Μαρουσώ, Βουτσίνος Κλαύδιος.

15 Ευρώ πρόσφεραν: Πρίντεξη Νικολέττα, Χαλαβαζή Καρμελίνα, Ρούσσου Λίνα, Πρίντεζης Αντώνης, Συρίγου Σοφία.

10 Ευρώ πρόσφεραν: Πρίντεξη Μαρία, Πρίντεξη Ειρήνη, Πρίντεξη Γιωργία, Τόμελιτς Λεονάρδος, Ψάλτη Καρμέλα. Ρούσσος Πέτρος, Ρουγγέρη Γιωργία, Φρέση Κατίνα, Χάλαρη Τέττα, Ζαλώνης Ιάκωβος, Κελαϊδίτου Αγνή, Δελλατόλα Ελένη, Αλεξάκης Άρης, Παπαγεωργίου Ηλίας, Αλβέρθη Μαρία-Αντουανέττα, Δαλεξίου Ελισάβετ/Νίκος, Ξανθάκη Μαρία, Παπαμανώλης Ιωάννης, Ρούσσου Καντιώ, Βαμβακάρης Γιώργος, Βαγενά Τέττα, Ζαρφιτσιάν Αιμίλιος.

5 Ευρώ πρόσφεραν: Παλαιολόγου Μαρία, Ρηγουτσος Πέτρος, Βουτσίνου Καρμέλα, Πρίντεξη Αλοΰσια, Βαμβακάρη Φραγκίσκα, Ανώνυμος.

Σας ευχαριστώ όλους για τις προσφορές σας.

Το περιοδικό «*Το Φρούριο της Τήνου*» συντηρείται από τις προσφορές των ευλαβών και των προσκυνητών της Ιεράς Καρδίας του Ιησού, γι' αυτό και κάθε προσφορά σας είναι ευπρόσδεκτη. Όμως, αν κάποιος φίλος σας επιθυμεί να το λαβεί, δώστε μας το όνομα και τη διεύθυνσή του, και θα του το στείλουμε δωρεάν.

π. Σεβαστιανός Φρέρης τηλ. 6978 194922

κ. Μαρία Μαραγκού τηλ. 210 8835911

Η κοπή της πίτας σε Αθήνα και Εξώμβουργο

"Το Φρούριο της Τήνου"

Τριμηνιαίο Δελτίο Ειδήσεων
Πανελληνίου Προσκυνημάτων
"Ιερά Καρδιά του Ιησού"

Τ.Θ. 181

Εξώμβουργο - 842 00 Τήνος
Τηλ. 228 304 1364

E-mail: jestinos@otenet.gr

<http://www.catholic.gr/ierikardia/index.html>

Τα παιδιά στο Εξώμβουργο.

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1091/9 ΚΕΜΠΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ 2588

"Το Φρούριο της Τήνου"

Ιδιοκτησία: Μονή Ιησουϊτών

Εκδότης - Διευθνήτης: π. Σεβαστ. Φρέρης

Διεύθυνση: Μονή Πατέρων Ιησουϊτών

Τ.Θ. 181

Λουτρά - 842 00 Τήνος

Τηλ. 228 305 1492

Κιν. 6978 194922

Διαχείριση - Αποστολή:

κ. Μαρία Μαραγκού

Σμύρνης 27 - 104 39 Αθήνα

Τηλ. 210 883 5911

Ετήσια Συνδρομή: 5 €

Ηλεκτρονική στοιχειοθεσία - Εκτύπωση:

Τοπικοί Αντιπρόσωποι:

- Βουτσίνος Ιωάννης: 210 779 0923

- Πόνθη Φραγκίσκα: 210 962 4253

- Πρίντζη Ι. Γεωργία: 228 104 2274

- Πρίντζη Μαγδαληνή: 228 108 2020

- Ρούσσος Ιωάννης: 228 107 1410

Ιανουάριος - Μάρτιος 2007

Τεύχος 170 - Έτος 42°